

ASKERİ YARGITAY BAŞSAVCILIĞINA
SUNULMAK ÜZERE

İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI ASKERİ SAVCILIĞINA

KARARIN DÜZELTİLMESİNİ İSTEYEN : Ziya YILMAZ.

MÜDAFİLER : Av. Nebil VARUY
Karaköy, Rıhtım Caddesi No: 23
Narin Han, Kat 3,

18-8-972

Av. Turgan ARINIR

Karaköy, Gümrük Sokak Çeçeyan Han No 20

DÜZELTİLMESİ İSTENİLEN KARAR : Askeri Yargıtay Daireler Kurulunun
E. 1972/49 ve K. 1972/49 sayılı kararı.

İSTEMİN NEDENLERİ :

1 - Müvekkilimiz Ziya Yılmaz'ın İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No.lu Askeri Mahkemesinin E.1972/57 ve K. 1972/19 sayılı kararı ile Ölüm cezasına mahkum edilmesine dair kararı, Askeri Yargıtay 4. Dairesinin E. 1972/140, K.1972/195 sayılı kararı ile " sanık hakkında, Mahkemece, TCK. nun 59. maddesinin uygulanmasının isabetli ve adalete daha yaklaşıtııcı olacağı kanaatine varıldığından sanık vekillerinin TCK. nun 59. maddesinin uygulanması ile ilgili temyiz itirazları varit ve kabule şayan görülmele hükmün bu noktadan itirazen bozulmasına " karar verilmiştir.

M. W. W.

Söz konusu Daire Kararına karşı Askerî Yargıtay Başsavcısı, 22:6.1972 tarihli itiraznameyle Askerî Yargıtay Daireler Kurulu nezdinde itiraz yetkisini kullanmıştır.

Bu itiraz üzerine de, Askerî Yargıtay Daireler Kurulu düzeltilmesi istemimize konu olan kararını vermiş bulunmaktadır.

2- Askerî Yargıtay Daireler Kurulu Kararının düzeltilmesi istemimizin kabul buyurulması için ileri sürdüğümüz nedenlerin arzından önce, istemimizin konusu olan karar düzeltilmesinin olağanüstü bir kanun yolu niteliğinde olmasından ötürü, Daireler Kurulu Kararının oluşmasında usulî sebep olan Yargıtay Başsavcısının Daire kararlarına karşı itiraz yetkisinin - bu iki hukukî müessesenin paralelliginden ötürü- olağanüstü niteliğinin arzına müade edilsin :

Gerçekten, gerek Türk Hukuk doktrinde ve gerekse Yargıtay İçtihatları ve Yargıtay Ceza Bölümü İçtihatları Birleştirme Genel Kurul Kararları, Yargıtay Başsavcısının Daire kararlarına karşı itiraz yetkisini " olağanüstü bir yetki " diye nitelendirmekte söz birliği halindedirler.

Türk Hukuk doktrinde ve uygulamada, görüş birliği halinde olunan, Başsavcının Daire Kararlarına karşı itiraz yetkisinin olağanüstü niteliğini Prof. Taner'den çıkarılan aşağıdaki alıntı şöyle özetlemektedir :

" Temyiz Mahkemesince verilen kararlara da itiraz edilemez; hernekadar bu kararlara karşı Temyiz Başmüddeiumumisine itiraz selâhiyeti verilmişse de, bu kanun yoluna müracaat mahiyetinde olmayıp büsbütün başka ve pek istisnai bir selâhiyettir. " Tahir Taner, İstanbul Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku ve Usulü Ordinaryüs Profesörü, Ceza Muhakemeleri Usulü, s.352.

Yargıtay'da bu düşüncüyü doğrulamaktadır :

" C.Başmüddeiumumisine normal kanun yolları haricinde tanınmış olan ve istisnai mahiyet arz eden itiraz selâhiyetinin(...) fevksâlâde ve istisnai bir yol olan itiraz müessesesi... " 9.V.1956 tarih ve 6/4 No:lu Yargıtay Ceza Bölümü İçtihatları Birleştirme Genel Kurul Kararı.

Doktrinde ve uygulamada tartışma götürmeyecek derecede kabul görmüş olan Yargıtay Başsavcısının itiraz yetkisinin olağanüstü niteliğinin ortaya koyduğu işbu dava ile ilgili pratik sonuç aşağıda sunulan Yargıtay Ceza Bölümü İçtihatları Birleştirme Genel Kurulu Kararında belirlenmektedir :

[Handwritten signature]

15.VI.1949 tarih ve 4/II No:lu Kararında Ceza Bölümü İçtihatları Birleştirme Genel Kurulu aynen şöyle demektedir;

" Temyiz Mahkemesinin HÜKMÜ TASDİK etmesiyle kaziyei muhakemenin teşekkül etmesi bütün memleketler mevzuatında ve daha önce kendi mevzuatımızda bir prensip olarak cari iken temyiz kararlarına karşı bazı zaruretler dolayısıyla olağanüstü itiraz yolu açılmıştır. "

Bu hukukî tesbit muvacehesinde, yukarıda sunulan İçtihadı Birleştirme Kurulu Kararında açıkça belirtildiği gibi, ANCAK BU HALDE yani bir ceza kararının Yargıtayca onanması ile hüküm kesinleşmiş ve ceza davası bitmiş olması halinde, Yargıtay Başsavcısı sanık aleyhine ve bida-yeten sanık aleyhine temyiz edilmiş olmak şartıyla, başka bir hukukî yolun bulunmamasından ötürü Daire Kararına karşı mahdud ve istisnai bir yol olan itiraz yolunu kullanabilir.

Halbuki durum tamamen değişik bir görünüm arz etmektedir. Müvekkilimiz Ziya YILMAZ'ın ölüm cezası ile cezalandırılmasına dair bida-yet Mahkemesi hükmü, Askerî Yargıtay 4.Dairesince ölüm cezasının müebbed ağır hapis cezasına çevrilmesi gerektiği gerekçesiyle bozulmuştur.

Olağanüstü bir yol seçilmemiş ve normal prosedür takip edilmiş olsaydı, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No:lu Askerî Mahkemesince dosya ve ekseriyetle verilmiş olan karar tekrar tetkike tabi tutulacak ve Yargıtayın bozma kararına uyulması halinde, ölüm cezasının müvekki-lime uygulanması artık söz konusu olmayacaktı.

İtiraz yolunun seçilmiş olmasından ötürü, müvekkilimiz Ziya YILMAZ'ın dosyasının Mahkemeye yeniden tetkikten geçirilmesi olanagı kalmamıştır.

Kararın düzeltilmesi istemimizin kabul buyurulması halinde ise, müvekkilimiz dosyasının bir kerre daha tetkikten geçirilmesi hak-kından yoksun kalmamış olacaktır.

3- Yargıtay Ceza Genel Kurulu, Yargıtay Başsavcılarının iti-razlarında takip etmeleri gereken usulü şu şekilde tesbit eylemiş bulun-maktadır :

" Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulunun 22.I.1962 gün ve 2/I sayılı kararı ile C.Savcılarının temyiz dilekçelerinin ka-rarınak temyiz ettikleri mahkemenin hakim veya başkanına vererek o gü-nün tarihi ve imza ile belgelendirmek zorunluğunda oldukları ve bu şe-kilde yapılmıyan temyizlerin usulüne uygun sayılmayıp reddi gerektiği kabul edilmiş bulunmaktadır.

Sulbey

C.Başsavcılarının kanun yollarına başvurularında da C. Savcılarının temyizlerinde olduğu gibi ve yukarıda belirtildiği üzere dilekçe ve yazılarını, kararına karşı kanun yoluna başvurdukları Dairenin Başkanı veya Birinci Başkan veya vekiline sunulurken o günün tarihi ve imzası ile süreyi korumuş olup olmadıklarını belgelendirilmesi ve bu yolda yapılmamış olan isteklerin reddine karar verilmesi aynı düşüncelerle gerekli görülmüştür. "

Ceza Genel Kurulu Kararı, 30.9.1963 tarih ve 57/58 itiraz.

Askerî Yargıtay Başsavcılığının 22.6.1972 tarihli itiraznamesi, 22.6.1972 tarihinde havale görmüş bulunmakla beraber, " Kararına karşı kanun yoluna başvuru dairesinin " havalesi gerekmele Askerî Usul Hukukunda da uyulması gereken, yukarıda maruz usule uyulmadığı kanısındayız.

4-

A- İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No:lu Askerî Mahkemesinin Ziya YILMAZ hakkındaki E.972/57,K.972/19 sayılı hükümde Üye Hakim Yarbay Coşkun Dündar'ın muhalefet gerhi :

" Bu dava daha önce mahkememizde 1971/26 esas sayıda kayıtlı olarak görülen ve 27.12.1971 gün 971/37 karar sayı ile sonuçlandırılmış davanın bir parçası, bir devamı mahiyetindedir. Davanın sanığı Ziya Yılmaz cezaevinden bazı arkadaşları ile kaçtığı için dava tefrik edilmiştir. Bu bakımdan bu davada da 1971/26 esas 1971/37 karar sayılı hükümün sanıklar hakkında yapılan uygulamalara hakim olan genel esaslar çerçevesinde kalınması hukuki ve kanuni bir zarurettir.

Önceki kararda sanıklar hakkında yapılan uygulamalarda genel olarak durumları TCK nun 146/1 maddesine uyanlardan örgütün 2 banka soygunu, bir fidye karşılığı adam kaçırmaya ve son olarak İsrail Başkonsolosunun kaçıırılıp öldürülmesi olaylarında silahla ve fiilen olaylara katılmış cebir ve şiddet hareketlerini ika etmiş sanıklar hakkında TCK nun 59.maddesinin uygulanmasına lüzum görülmemiş silahla cebir şiddet fiillerini bizzat ika etmemiş sanıklar hakkında kollektif netice içindeki oranları dikkate alınarak TCK nun 59.maddesinin uygulanması gerekli görülmüştür.

Örgütün TCK nun 146.maddesini ihlal eden ve yukarıda sayılan eylemleri içinde sanık Ziya Yılmaz'ın silah kullanmak bir yana silah taşıdığı bizzat cebir ve şiddet gösterdiği veya bu fiillere fiilen katıldığına dair her hangi bir delil mevcut olmadığı gibi esasen böyle bir

Yılmaz

kabul de yoktur. Sanığın fiilleri münhasıran fiillerde gözcülük ve bir de eylemlerden elde edilen paraları muhafaza ve verilen talimata göre tevzi etmekten ibarettir. Örgütün kan akıtılmasıyla son bulan Başkanso-
losun kaçırılması ve öldürülmesiyle sonuçlanan en vahim eyleminde son
gün konsolosun akibeti hakkında Hamarat apartimanında Mahir Çayan ve
diğer bazı örgüt mensuplarının vaki durum muhakemesi ve öldürme kararı-
na varılması olayında da sanık Ziya Yılmaz bulunmamış olup bu hale göre
öldürme yolunda bir irade izharında bulunmamıştır. Bütün bu sebepler bir
arada mütelaa edildikte daha önce 971/37 karar sayılı hükümde hakim olan
esprî içinde bu sanık hakkında TCK nun 59.maddesinin uygulanması gerek-
tiği kanısıyla ekseriyetle tesis edilen ölüm cezasına muhalif kaldım. "

B- Askerî Yargıtay 4.Dairesinin Ziya YILMAZ hakkındaki Esas:
1972/140, Karar: 1972/195 sayılı kararında :

" (...) Bütün sanıkların beyanlarına ve dosya münderecatına
nazaran THKP ve THKC elemanlarının münferit ve müstakil timler halinde
değil, hiyerarşik görüntü veren örgütsel bir çalışma sistemini uygula-
dıklarının; örgütün başında bir lider olmak üzere Merkez Komitesi, Genel
Komite ve cepheden oluşan ve önem derecelerine göre kademelenmiş bir
kuruluş gösterdiğinin; örgütün içinde lider ile merkez ve genel komite
üyelerinin sevki idare ve karar alma yetkisini haiz bulduklarının; cep-
heye mensup üyelerin ise sevki idare ve karar alma yetkisinden yoksun
sadece emir alan ve aldıkları emri icra eden eleman durumunda oldukları-
nın anlaşılmasına ve adı geçen sanığın ise ne lider, ne merkez komitesi
ve ne de genel komite üyesi bulunmadığına; yalnızca cephede faaliyet gös-
teren eleman mevkiinde olduğuna ve bu durumu ile örgütün 3 veya 4. dere-
cede elemanından ibaret olduğuna; İsrail Başkanso-losu Efraim Elrom'un
kaatili olmadığı gibi öldürme kararının alınmasında da manevî asli fail
olarak iştirakini gösterir yeterli delil mevcut olmadığına ; diğer taraf-
tan örgütün lideri ve sevki idare ve karar elemanları gibi bütün eylem-
lerde karışmamış olduğuna; ayrıca Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun
kararlarında bu tür kolektif suçlarda sorumluluğun sonuca etki derecesi
ile orantılı biçimde değerlendirilmesi gerektiği içtihat edilmiş bulun-
duğuna ; halbuki sanığın yukarıda açıklanan eylemlerinin ise başlı başı-
na sonucu etkiliyecek bir nitelik göstermediğine ve Askerî Yargıtay
Daireler Kurulunca TCK nun 59.maddesinin uygulanması gerektiği kararla-
ştırılan benzer olaylardaki sanıkların eylemleri ile yapılan kıyaslamaya
binaen bu sanık hakkında, mahkemece, TCK nun 59.maddesinin uygulanması-
nın isabetli ve adalete daha yaklaştıracı olacağı kanaatine varıldığın-

subay

dan sanık vekillerinin TCK 59. maddesinin uygulanması ile ilgili temyiz itirazları varid ve kabule şayan görülmekle hükmün bu noktadan itibaren BOZULMASINA (Üyelerden Hakim Albay N.Alkan ve Hakim Albay N.Turanay'ın muhalefeti ile) oyçokluğu ile kısmen tebliğnameye aykırı olarak As.Mah.Krış ve yarg.Us. Kanununun 217,221.maddeleri mucibince 13.6.1972 tarihinde karar verildi. "

C- Askeri Yargıtay Daireler Kurulu'nun Ziya YILMAZ hakkındaki 1972/49 Esas ve 1972/49 Karar sayılı kararında mevcut Başkan Hâkim Tuğg. H.Gürsel, üyelerden Hâkim Alb. F.Sirer, Hâkim Alb.M.Ünülu, Hâkim Alb.N.Darıcıoğlu, Hâkim Albay F.Marşan, Hâkim Alb.H.Yavuzel, Hâkim Alb.S.Tüzün muhalefet şerhlerinde aynen :

" T.C.K.nun 59.maddesinin ihtiva ettiği sarahata nazaran, kanunî tahfif sebeplerinden ayrı olarak, mahkemece her ne zaman fail lehine cezayı hafifletecek takdiri sebepler kabul edilirse hükmedilen ceza kanunî esas ve ölçüler dahilinde behemaşhal hafifletilecektir.

Zikri geçen madde hangi hallerin cezayı hafifletici takdiri sebepler arasında yer alacağını açıklamamıştır. Bu sebepleri önceden tahdit, tayin ve tesbit etmeye esasen imkân da yoktur. Müessesenin umumi, gayri muayyen ve gayri mahdud karakteri her olayda, fiile ve faile bağlı uygun sebeplere dayanılarak, cezanın olaya ve suçluya intibak ettirilmesini, bu suretle en adil en münsif müeyyidelerin uygulanmasını zorunlu kılmaktadır.

Sanığın dava konusu olayların bütünü içinde yeri, tekevvün eden eylemleri ve kişiliği kanımızca, TCK nun 59.maddesinin uygulanmasına müsaait bir mahiyet taşımaktadır.

4.Dairenin itiraza konu ittihaz edilen bozma kararında da tebarüz ettirildiği veçhile, T.H.K.P ve T.H.K.C.mensupları müferit ve müstakil tim'ler halinde değil, hiyerarşik görüntü arzeden örgütsel bir sistem içinde faaliyet gösterdikleri, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını cebren tebdil, tagyir ve ilga etmeyi amaç edinen bahse konu örgütlerin, başta bir lider olmak üzere, Merkez Komitesi ve Genel Komite üyelerinin karar alma, örgütü ve örgüt mensuplarını sevk ve idare etme yetkilerini de uhdelerinde taşıdıkları, cepheye mensup üyelerin ve üye adaylarının ise işbu yetkilerden tamamen yoksun oldukları ve emir almaktan, keza aldıkları emirleri icra etmekten başka bir fonksiyona sahip olmadıkları bilinen bir keyfiyettir.

Örgüt içinde liderlik mevkiine yükselmemiş olan, Merkez Komitesi veya Genel Komite üyeliğini de ihraz etmemiş bulunan sa-

[Signature]

nığın cephede faaliyet gösteren bir eleman, emir kulu bir militan sıfatıyla sadece aldığı emirleri yerine getirmekle vazifeli olduğunda örgütün para ve muhasebe işlerini de bu sıfatla ve aldığı emre bilitiba yürüttüğünde, örgüt içindeki mevki itibariyle örgütün ancak 3 veya 4. derecedeki mensupları arasında yer aldığına şüphe yoktur.

Subut mertebesine ulaştığı kabul edilen eylemlerinin niteliği, kesafet ve vahameti, başlı başına yarattığı tehlikenin ağırlığı ve gerçekleştirilmesi istenen kollektif amaca etki derecesi nazara itibara alındığı takdirde sanığın karar ve sevk-ü idare sorumluluğunu taşıyan, olayları plânlıyan, tatbik mevkiine koyan ve ayrıca eylemlere de bilfiil katılan örgüt zimamdarları ile aynı seviyede tutulması ve aynı derecede sorumlu sayılması adalet kurallarına gerçekten aykırı düşmektedir.

Kollektif faaliyetler içinde bütünleşen ayrı ayrı eylemler arasında mahiyet ve vahamet bakımından mevcudiyeti müşahade olunan farklar uygulanacak müeyyidelerin de adil bir ölçü içinde farklı olmasını zorunlu kıldığı , bu zorunluluk müstakil ve münferit hareket etme iktidarına sahip olmayan, örgüt içinde sadece bir fert ve cephe faaliyetlerinde de nefer statüsüne sahip bulunan sanığın da T.C.K. nun 59. maddesinden faydalandırılmasını gerektirdiği cihetle, itiraz üzerine, Ziya YILMAZ hakkındaki ölüm cezasını onayan çoğunluk kararına katılmamaktayız."

5 - Askeri Yargıtay, 4 ncü Dairesinin Ziya YILMAZ'a ilişkin 1972/140 E., 1972/195 K. sayılı kararı ile Askeri Yargıtay Daireler Kurulunun 1972/49 E., 1972/49 K. sayılı kararı arasında Ziya Yılmaz'ın fiillerinin subutu yönünden aşağıdaki noktalar çelişki arz etmektedir. Ve bu çelişkiler giderek, Askeri Yargıtay Daireler Kurulu kararında, 4 ncü Daire kararı ile sabit olan fiilleri çok önemli noktalarda genişletmiştir:

Örneğin ;

a - Askeri Yargıtay 4. Dairesince İstanbulda Erenköy Türk Ticaret Bankası soygunu olayında Ziya Yılmaz'ın , silahlı olduğu kabul edilmediği ve subut bulmadığı halde, Daireler Kurulu kararında Ziya Yılmaz'ın bu olayda silahlı olduğu kabul edilmiştir.

b - Daire kararında, Ziya Yılmaz'ın aynı zamanda DEV-GENÇ örgütünde muhasebeciliğini yaptığı konusunda bir kabul bulunmadığı

Handwritten signature

halde Daireler Kurulu Kararında her iki örgütün muhasebeciliğini yaptığı belirtilmiştir.

c - Daireler Kurulu Kararında sözü edilen Ziya Yılmaz'ın muhasebeciliğe ilişkin bazı fiilleri Yargıtay 4. Daire Kararında tadat edilen ve kesinleşen fiilleri içinde yer almadığı halde, Daireler Kurulu Kararında Ziya Yılmaz'ın kesinleşmiş fiillerinden sayılmıştır.

d - Daireler Kurulu Kararında, Ziya Yılmaz'ın ticaret işinin aslı olmadığı ve örgüt işlerinin rahatça yürütülebilmesi için uydurma ticaret olduğu belirtilmektedir. Bu hususta Askeri Yargıtay 4. Daire Kararında söz konusu yapılmamış ve bu suretle kesinleşmemiştir.

e - Ziya Yılmaz'ın İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom'un öldürülmesi kararına katıldığı hususu Askeri Yargıtay 4. Dairesi Kararında kabul görüp sübut bulmadığı açıkça belirtildiği halde; Askeri Yargıtay Daireler Kurulu Kararında Ziya Yılmaz'ın İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom'un öldürülmesi kararına tamamen iştirak ettiği bildirilmektedir.

Yukarıda arzettiğimiz bu gelişmelerin, kararın özüne etkili olduğu tartışma götürmeyecek derecede açıktır.

Ziya Yılmaz'ın sübute varan fiilleri hiç şüphesiz ki, ancak Askeri Yargıtay Dairesince kabul görerek kesinleşen fiilleridir. Bu bakımdan yukarıda arzettiğimiz gelişmeler dahi kararın düzeltilmesi istemimizin hukuken geçerliliğini açıkça ortaya koymaktadır.

6 - Askeri Yargıtay Daireler Kurulu kararlarında da açıkça belirtildiği gibi TCK. nun 59. maddesinin uygulanmasını öngören subjektif nedenlerden biri de " suçun ikrar edilmesi " halidir.

Ziya Yılmaz, Mahkeme önünde bütün fiillerini açıkça ikrar etmiştir. Hatta Mahkemedeki sorgusunda aynen şöyle demektedir :

" Ben, Mahkemeniz tarafından sorgum yapılırken (tutuklama sırasında) Erenköy Türk Ticaret Bankası soygununda ve İsrail Başkonsolosunun kaçıralığında gözcü olarak bulunmadığımı, böyle bir ifadeyi kabul etmediğimi söylemişim. Ancak, şimdi bu eylemlerdeki sorgumda geçtiği şekilde gözcülük yaptığımı kabul ediyorum. Şimdi verdiğim ifade doğrudur. "

[Handwritten signature]

Askeri Yargıtay Daireler Kurulu, Ziya Yılmaz hakkında TCK. nun 59. maddesinin uygulanmasını gerektirir subjektif sebeplerin mevcut olmadığına karar verirken bu hususu göz önüne almamıştır kanısındayız.

7 - Askeri Yargıtay 4. Daire Kararında Şanın ne lider, ne Merkez Komitesi ve ne de Genel Komite üyesi bulunmadığı ; yalnızca Cephede faaliyet gösteren eleman mevkiinde olduğuna ve bu durumu ile Örgütün 3 veya 4. derecede elemanından ibaret bulunduğu " ve " bütün eylemlere karışmamış olduğu " hususu kabul görmüş ve bu durum kesinleşmiştir.

Askeri Yargıtay Daireler Kurulu Kararında ise Ziya Yılmaz'ın ne Merkez Komitesi ne de Genel Komite üyesi olmadığı kabul edilmiş olmasına rağmen, Daire Kararının aksine " Mahir Çayan'ın sağ kolu durumunda olan bir eleman " olarak nitelendirilmiştir.

Ziya Yılmaz'ın gücü olarak katıldığı olaylarda esasa müessir fonksiyonel bir tutum ve davranışı olmadığı gibi, Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılması olayında habercilik yaparak söz konusu kişilerin serbest bırakılmasını sağlamıştır.

Ziya Yılmaz, Daireler Kurulu Kararının belirttiğinin aksine, Askeri Yargıtay 4. Dairesi Kararında değinildiği gibi, Örgütün sevki idare ve karar elemanı olmadığı sadece emir alan ve aldığı emri icra eden eleman durumunda olduğundan - yukarıdaki olayda olduğu gibi - muhasebe işleri dahil bütün fiillerinde ancak aldığı emir ve talimatları yerine getirmiştir.

Bu ve daha önceki maddede arzedilen hususlar, Ziya Yılmaz hakkında TCK. nun 59. maddesinin uygulanması açısından Daireler Kurulunun çeşitli kararlarında kabul edilen objektif kıstas göz önüne alındığında kararın özüne etkilidir.

8 - TCK. nun 59. maddesinin uygulanıp uygulanmaması hep birlikte düşünülecek birçok nedene bağlıdır. Tarafımızdan Ziya Yılmaz hakkında bu maddenin uygulanması istenilirken bütün nedenlere değinilmiştir.

[Handwritten signature]

Düzeltilme istemimize konu olan kararında ise Askeri Yargıtay Daireler Kurulu Ziya Yılmaz hakkında TCK.nun 59. maddesi yönünden tek nedene dayanmıştır.

Takdiri Hafifletici sebep yönünden tartışılması gereken özellikle suçun siyasi niteliği, sanığın yaşı v.b. gibi nedenlere dokunulmadan geçilmesi esas hükme etkilidir.

S O N U C :

Yukarıda arzedildiği üzere, müvekkilimiz Ziya Yılmaz hakkında Ölüm cezası verilmesine ilişkin karar, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No.lu Askeri Mahkemesinde Üye Yargıç'ın muhalefeti ile ve ekseriyetle verilmiştir.

Mahkemenin bu kararı Askeri Yargıtay 4. Dairesince TCK.nun 59. maddesinin uygulanmaması yönünden bozulmuştur.

Askeri Yargıtay Başsavcısının Daire Kararına karşı vaki itirazı ise, Askeri Yargıtay Daireler Kurulu Başkanı dahil yedi üyenin muhalefetine karşı sekiz oyla kabul edilmiştir.

Ölüm cezalarının çağ dışı niteliğini belgeleyen fikir akımlarının, yasal ve yargısal davranışların bütün uygar dünyada gittikçe daha yoğun bir biçimde gerçekleştiğini izlediğinizden şüphemiz bulunmaması dolayısıyla, bu konuda ayrıntılara girmeye lüzum görmemekteyiz.

Ancaak kişinin yaşam ve ölümüne bir oy farkı ile karar verilmiş olmasına yüksek takdirlerinize sunar ;

Yukarıda arzettiğimiz ve re'sen takdir buyurulacak nedenlerle ;

1 - İstemimizin kabulü ile Askeri Yargıtay Daireler Kurulundan karar düzeltilmesi isteminde bulunulmasına ;

2 - Hükümlenen cezanın niteliği gereği yerine getirilmesinin geri bırakılması hususunun yerine bildirilmesine ;

karar ittihaz buyurulmasını müdafî sıfatı ile ve

saygılarımızla arz ederiz.

18. Ağustos. 1972

Ziya YILMAZ müdafileri

Avukat

Nebil VARUY

Avukat

Turgan ARINIR

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA VAKFI